

PRICETEK ODLOČILNE BORBE MED JAPONCI IN VSTAŠI

JAPONCI SE BODO ŠELE TEDAJ UMAKNILI, KO BO ARMADA NOVE VLADE DOVOLJ MOČNA

V včerajšnjem spopadu je bilo usmrčenih par sto kitajskih vstašev. — Japonci poročajo o zmagi pri Paiyantal. — Pogajanja glede sklenitve premirja se bližajo svojem koncu. — Vstaši so zavzeli mesto Tunhuo. — Komisija Lige narodov je sestavila poročilo glede razmer v Mandžuriji.

TOKIO, Japonsko, 2. maja. — Vse kaže, da se je včeraj pričela odločilna bitka med Japonci in kitajskimi vstaši v Mandžuriji. Japonci so premagali močan vstaški oddelek pri Paiyantal. Soglasno z njihovimi poročili, je obležalo na bojišču več sto vstašev.

Neko prejšnje poročilo je javljalo, da je zbranih zapadno od Paiyantale devet tisoč vstašev, katerim stoji nasproti korejsko vojaštvo, ki je ostalo zvesto novi mandžurski vladi.

Medtem so se pa pojavile nove težkoče v vzhodnem delu Kirin provincije, katera meji na Korejo in na Sovjetsko Unijo.

Iz Mukdena javlja japonski dopisnik, da je močna vstaška sila zavzela važno železniško križišče Tonhwo, ki leži kakih osemdeset milj vzhodno od Kirina.

Proti Tunhwi je začela prodirati divizija generala Tamona.

Japonci pravijo, da so premagali pri Wukimih tri tisoč vstašev, kateri so malo prej porušili dva mostova kitajske vzhodne železnice.

ZENEVA, Švica, 2. maja. — Posebna komisija Lige narodov, ki preiskuje razmere v Mandžuriji, je sestavila prvo poročilo ter ga predložila svetu lige. V poročilu je rečeno, da je Japonci priznavajo, da vežbajo vojaštvo nove mandžurske vlade japonski častniki.

Japonci pravijo, da bodo šele tedaj odpoklicali svoje vojaštvo, ko bo mandžurska armada tako izvežbana, da bo zamogla biti sama kos kitajskim vstašem.

V Mandžuriji se nahaja dvaindvajset tisoč japonskih vojakov, od katerih je pa le šest tisoč v železniški zoni. Mandžurska armada šteje 85,000 mož, lokalna palacija pa 119,000. Kitajskih vojakov, katere podpirajo "banditi", je pa zatrdilo Japoncev 190,000.

CANGCUN, Mandžurija, 2. maja. V treh okrajih, ki so zelo oddaljeni drug od drugega, so Kitajci s podvojeno silo obnovili vojaške operacije proti novi Japoncem prijazni mandžurski vladi.

Najvažnejše mesto, ki so ga zavzeli Kitajci, je Nigunta v vzhodnem delu Mandžurije.

SANGHAJ, Kitajska, 2. maja. — Pogajanja glede premirja med Kitajci in Japonci v Sanghaju se bližajo svojem koncu.

Kitajske oblasti izjavljajo, da se bo jutri dopoldne vršila ponovna seja, ter da bo po seji podpisano premirje. S tem bo dolgotrajni konflikt formalno končan.

Mirovni pogoji ne bodo objavljeni, toda čuje se, da bodo Japonci umaknili svoje vojaštvo v mednarodno naselbino, dočim bodo Kitajci ostali v svojih dosedanjih postojankah, ki so oddaljene par milj od Sanghaja.

Japonske oblasti z vso vnemo zasledujejo člane zarote, koje posledica je bil atentat na pet visokih

Kongres se je zavzel za Massiea

ESKIMO IŠČE NEVESTO

Potoval je 3000 milj s sanmi in čolnom. — Toda na zamrznjenem severu ni deklet. — Zadnja pot ga je vodila k vdovi.

Ottawa, Kanada, 2. maja. — Atilul je star 55 let in živi visoko na severu v mrzli pokrajini ob Hudson zalivu, toda je še vedno mlad vsled pomladanskega časa, ki oživi kri mladim in starim. Že nekaj let zapreže Atilul vsako pomlad svoje pse v sanke ali pa sede v svoj čoln iz kitove kože naloži živeža za več dni in gre na pot iskat si nevesto. Zadnji dve leti je potoval Atilul od kraja do kraja, da bi si našel družico. Prepotoval je že 3000 milj in o njegovem zanimivem potovanju poroča kanadski policist kanadskemu parlamentu.

— Prvič sem se sešel z Atilulom pozimi l. 1929 blizu "Mistake Bay", poroča šerifent McCormick. — Prišel je od Repulse Bay in se je med potom ustavil v vsaki naselbini, ter si skušal najti nevesto, pa ni imel sreče.

— Naslednje pomladi je Atilul zopet prišel s čolnom in zopet zaman. Na svojem potovanju je imel Atilul s seboj svojo 8-letno hčerko. Ko sem se letos zopet sestel z njim, je imel s seboj mnogo mlajše deklet. Pozneje sem izvedel, da starejše deklet zamenja za mlajšo, da bi zbudil pri ljudeh večje usmiljenje.

— Ko sem ga zadnjič videl v juniju lanskega leta, mi je rekel, da se pelje s čolnom na Depot Island, kakih 150 milj daleč, ker ga slišal, da živi neka vdova.

— Ker ga od tedaj nisem več videl, ne vem, ako se mu je posrečilo najti nevesto.

SULICA "ZRSTLA" NA DREVESU

South Colton, N. Y., 2. maja. — Indijanska sulica je zrastle visoko na drevesu in nekateri poznaveci domnevajo, da je stara 172 let. Sulica je bila najdena v drevnem deblu 28 čevljev nad zemljo, kjer se je zapičila pred več kot sto leti.

ROJSTNI DAN HOLANDSKE PRINCESE

Pariz, Francija, 2. maja. — Medtem ko je hči holandske kraljice Viljemine, princesa Julijana obhajala svoj 23. rojstni dan v kraljevski palači v Haagu, se je razširila po evropskih dvorih govorica, da bo princesa prva bodoča kraljevska nevesta. Kot se splošno domneva, si je princesa že izbrala za svojega ženina nekega nemškega princa.

japonskih uradnikov, ki se je završil prejšnji teden.

Francosko koncesijo je preiskalo petdeset uradnikov japonskega konzulata in štirideset francoskih detektivov.

Korejci v francoski koncesiji žive v velikem strahu. Dosti Korejcev so že aretirali, pa jim doselej še niso mogli dokazati soudeležbe pri atentatu.

IZKOPAVANJA SO USTAVILI

Denarja ni, da bi mogli nadaljevati z izkopavanji v Monte Alban. — Najdenih je bilo mnogo dragocenosti.

Mexico City, Mehika, 2. maja. — Vsled najdbe zlatih predmetov in dragih kamnov v grobnici Mikstekov v Monte Alban je v arheoloških krogih zavladalo veliko zanimanje. Toda, ker arheološki department nima na razpolago denarja za nadaljevanje izkopavanja, mora biti prenehan z delom.

Da bi prekopali celi Monte Alban, kjer so prazgodovinski Indijanci zakopali svoje zaklade, je treba več stotisoč dolarjev denarja in mnogo let potrpežljivega in natančnega dela.

Poleg najdb v Monte Alban so zadeli še na tri druge važne kraje, ki hranijo spominke starega indijanskega rodu.

V Tacupa v provinciji Michoacan so našli staro opuščeno mesto in so našli mnogo zlatih predmetov in spomenikov, nad katerimi se arheologi ravno tako čudijo kot nad spomeniki v Monte Alban katere je izkopal profesor Alfonso Caso.

Nek farmer iz Guerrero je pisal arheološkemu departmentu, da je slučajno našel na svojem posestvu neko grobnico in v njej mnogo zanimivih predmetov. Ker department ni imel denarja, da bi poslal kakega izvedenca, je pisal farmerju, naj predmete fotografira in slike pošlje vladi. Poštena kmečka duša pa je zavila najdene predmete in jih prinesla v department v glavno mesto.

Med temi predmeti je več sto dragih kamnov med njimi mnogo dijamantov, ki predstavljajo veliko bogastvo.

Arheologi, ki izkopujejo s pomočjo privatnega kapitala, so našli prazgodovinske predmete v svetovno znani piramidi v Čobula, severno od mesta Pueblo. Na vrhu te piramide, ki je največja na svetu, stoji španska cerkev in sicer na mestu, kjer so Azteki žrtvovali na tisoče človeških žrtev.

Za to celikansko piramido so se že dolgo zanimali učenjaki, zdaj pa so našli v njeni notranjosti hodnike, poslikane stene in celo vrsto stopnic. Znanstveniki skušajo sedaj priti do središča piramide, kjer upajo, da bodo našli kako grobnico z velikimi dragocenostmi.

Nekateri so predlagali, da bi izkopine, ki so jih našli v grobnici v Monte Alban, razstavili po raznih mestih izven Mehike, da bi s tem nabrali dovolj denarja za nadaljnje izkopavanje. Toda nekateri Mehikanci se temu protivijo, ker je mogoče, da bi ta veliki zaklad bil izgubljen za Mehiko.

RUSIJA IMA NAJVEČJO ELEKTRARNO

Sovjetska vlada je otvorila električno napravo. Navzočih je bilo na tisoče delavcev. — Cel vlak turistov.

Dneprostroj, Rusija, 2. maja. — Sovjetska vlada je uradno in slovesno otvorila in preizkusila največjo električno napravo na svetu, Dneprostroj. Elektriko so odprli samo za poizkus. Elektrike iz te naprave ne bodo rabili pred 1. avgustom.

Izmed devetih turbin so odprli tri in stroji so se pričeli vrteti v pričo več tisoč delavcev, ki so pet let delali pri veliki napravi. Cel vlak je pripeljal tujece, ki so hoteli biti priča slovesne otvoritve.

Napravo je zasnoval in zgradil Amerikane Hugh L. Cooper. Preskrbovala bo električno silo na površini 70,000 kvadratnih milj in za 16,000,000 ljudi, vključno Donec premogarski bazen ter velike železne tovarne v Dnepropetrovsku, ki jih sedaj gradijo.

Ko bo ta elektrarna izgotovljena, bo proizvajala 756,000 konjskih sil z letno produkcijo 2,500,000,000 kilovatih ur. Cela naprava, ki bo končana šele prihodnjega pomladi, bo veljala 220 milijonov rubljev ali 110 milijonov dolarjev.

Ta naprava je bila glavni cilj sovjetske vlade, kajti že Lenin je imel v mislih elektrificiranje in s tem industrijalno Rusijo.

Cela velikanska naprava je bila izgotovljena prej, kot pa je bila preračunano in sicer zaradi tega, ker se je na veliki reki Dnjeper, ki daje gonilno silo, letos mnogo prej stalj snež. Delavci sami so si prizadevali da kar najbrže dovršijo delo in 29. marca so vili v jez zadnji cement, katerega je v celi napravi 704,000 kubičnih metrov.

Jez ki je visok 200 čevljev, je dvignil reko 44 čevljev nad morsko gladino, vsled česar je tudi nad jezo mogoča plovba, katero so prej ogrožale Dnjeprove brzine. Vsi stroji in elektrarni so ameriškega izdelka.

Vzporedno z gradbo te naprave, ki se je pričela leta 1927, so pričeli tudi graditi jeklarsko središče v Dnepropetrovsku, tovarne za aluminij, železo in jeklo, tovarne za koks in cement.

Okoli teh tovarn gradijo veliko mesto za 150,000 delavcev. Stroški za ves ta velikanski načrt bodo znašali okoli 800,000,000 rubljev ali \$400,000,000.

ZAROTA V RUSIJI

Moskva, Rusija, 1. maja. — Protirevolucijarna zarota v severnem Kavkazu, ki je imela za posledico umor tajnika krajevnega odbora komunistične stranke, Černoglasova in dveh drugih komunistov, bo odkrita pred najvišjim sodiščem 5. maja.

Obtoženih je 16 zarotnikov in se bodo morali zagovarjati proti obdolžbi, da so vodili zaroto proti kolektivnemu sistemu sovjetske vlade.

NEKATERI ZAHTEVAJO, NAJ PREDSEDNIK POSREDUJE

WASHINGTON, D. C., 2. maja. — Več senatorjev in kongresnikov se je danes zavzelo za ameriškega poročnika Massie-a, njegovo taščo in dva mornarja, ki so bili spoznani krivim uboja Josepha Kahahawaia, kateri je v družbi svojih štirih tovarišev onečastil Massievo ženo.

Poslanec Crisp iz Georgije je vložil resolucijo, v kateri zahteva, naj kongres izpolni povelje vseh štirih obtožencev.

Združene države imajo popolno suverenost nad Havajskim otokom, dočim ima tamošnji guverner pravico pomiliti vsako osebo ki je bila obsojena zaradi kakakega zločina. Navzlic temu pa zamore kongres izvajati svojo suverenost nad teritorijem ter nad tamošnjimi sodišči in uradniki.

Justični department je mnenja, da kongres nima pravice koga pomiliti, ampak da je do tega upravičen edino tamošnji guverner.

Govori se tudi, da bo predsednik Hoover pozval, naj vse štiri obtožence pomiliti.

S Havajskega otoka poročajo, da so začeli Amerikanci bojkotirati vsa ona podjetja, pri katerih so uslužbeni možje, ki so nastopali kot porotniki pri procesu.

Sodnik bo izrekel sodbo koncem tega tedna. Največ, kar jim zamore, prisoditi, je kazen desetih let, najmanj pa eno leto.

ROMUNSKI VLADI PRIMANJKUJE DENARJA

Bukarešta, Romunska, 1. maja. — Ker romunska vlada ne more plačati svojih državnih uradnikov, prihaja demonstracija za demonstracijo. Zadnji so pričeli protestirati učitelji, ki še niso dobili svojih plač šest mesecev. V mestu Roman so učitelji prvi vpriporili demonstracije. Ministrski predsednik je obsojal demonstracije učiteljev in jih je opozoril da morajo biti pripravljeni prenesti slabe čase ravno tako kot vsakdo drugi.

Ti protesti kažejo jasno sliko razmer vseh Romunov, ki so odvisni od države. Upokojenci že več mesecev niso sprejeli pokojnine in trpe veliko pomanjkanje. Tudi vojaštvo že več mesecev ni dobilo svoje plače. Marsikateri vojak ki dobi dopust in gre iz vojašnice, prosjači po ulicah. Mnogi drugi uradniki se nahajajo v istem položaju. Toda vojaki imajo saj obleko, hrano in stanovanje, drugim pa to ali ono manjka. Učitelji po deželi žive večinoma od tega kar jim prinese kmotje.

CARINSKA OVIRA ZA STAR DENAR

Gdynia, Poljska, 2. maja. — Carinska oblast je zadržala pošiljatev starega egiptovskega denarja iz Aleksandrije v Egiptu, ker sicer zelo natančna poljska carinska postava nima nikake določbe glede pošiljatev starega denarja. Carinski uradniki niso vedeli, kaj bi naredili. Da se izvlečejo iz zadrege, so pošiljatev vpisali za suhe ribe. Denar je bil poslan v muzej.

JEČA MU JE LJUBŠA KOT PROSTOST

Umobolen slikar je bil obsojen na dosmrtno ječo. — Ubil je ženo. — Noče iti iz ječe v kateri je že 35 let.

McAlester, Okla., 2. maja. — Neumen slikar slika razne podobice za zidovi kaznilnice in ne mara za svobodo.

Charles M. C. Maas, po rodu Nemeč, je preživel od svojih 77 let 33 let v ječi. Leta 1899 je bil obsojen na dosmrtno ječo, ker je umoril svojo ženo Marto.

Kot kažejo listine, je bil Maas mnenja, da je njegova žena djala strup v njegovo jed. Zato je trikrat ustrelil na njo.

Mnogi mislijo, da je neumen. Drugi pa zopet mislijo, da je že nuj, kajti za kaznilniški zidovi je razvil veliko zmožnost s čopičem. Njegove slike krasijo stene kaznilnice in državnega kapitola.

Pred nekaj leti so se nekateri zanimali zanj in so vložili pri guvernerju prošnjo za njegovo pomiloščenje. Tozadnji odbor je zboroval v kaznilnici. Maas je bil poklican k zaslišanju glede pomilitivne.

— To je moj studio — je odgovoril Maas, no da bi prenehal s slikanjem. — Ako me hočete, tukaj sem.

Slednjic so ga pazniki siloma odvedli k zaslišanju. Šestnajst njegovih slik krasijo stene kaznilnice in največja, ki je dolga 18 čevljev in široka 12 čevljev se nahaja v kaznilniški obednici. Med drugim je naslikal tudi predsednika Hardinga in zelo lepo Kristusovo podobo.

Najlepše pa slika Maas živali in pokrajine. Stari, na dosmrtno ječo obsojeni mož, je ljubljene kaznilniških uradnikov in svojih tovarišev. Na vrta nad hlevom mul ima svoj atelje. Dovoljeno pa mu je iti tudi izven kaznilniškega zidu. Spri na majhni postelji v ateljeju. Maasu se ni treba vsak dan javljati kaznilniškemu ravnatelju in ne dela drugega kot samo slika.

Nosi dolge lase in jih češe po običaju starih pruskih vojakov. Nikdar ni postal ameriški državljan in je bil med vojno vpisan kot sovražni tujec.

TURČIJA BO KOVALA SREBRN DENAR

Istanbul Turčija, 2. maja. — Turška vlada je sklenila, da bo zopet pričela kovati srebrni denar, katerega že ni kovala od leta 1924.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakner, President

L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto valja list za Ameriko	Za New York na celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inozemstvo na celo leto	\$7.00
Na četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelji in praznikov.

Dopisi brez podpisa in oznake se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane bivalne naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3575

ZADEVA MASSIE

Časopisje je na dolgo in široko poročalo o senzacijskem procesu, ki se je pred kratkim končal v Honolulu na Havajskem otočju.

Pred sodiščem so se morali zagovarjati ameriški poročnik Massie, njegova tašča in dva ameriška mornarja.

Obtoženi so bili, da so usmrtili mladega domačina, ki je baje posilil Massievo ženo.

Poročnik Massie je sam prevzel vso krivdo nase, toda porota je spoznala vse štiri krivim uboja, za kar določa zakon maksimalno kazen desetih let.

Odlok porotnikov je izzval, ne samo na Havajskem otočju, pač pa tudi po vseh Združenih državah veliko presenečenje.

Državni pravdnik je zahteval, naj jih proglase krivim umora, zagovornik obtožencev, slavni odvetnik Darrow, je pa skušal dokazati, da so vsi štirje z Massiem vred nedolžni, češ, da je Massie streljal v hipni blaznosti.

Porotniki niso ustregli niti državnemu pravdniku niti zagovorniku, ampak so jih proglasili krivim uboja.

Tekom obravnave so prišle na dan zelo značilne stvari.

Napadi na bele ženske niso na Havajskem nič redkega. Ker je bil napadalec s svojimi tovariši vred zaradi pomanjkanja dokazov oproščen, je vzel Massie pravico v svoje lastne roke in ga ustrelil.

Na Havajskem otočju, ki je ena najvažnejših opornih točk ameriške mornarice, vlada veliko sovraštvo med ameriškim vojaki in domačini.

Javnost je že tedaj postala zelo ogorčena, ko se je izvedelo, da se bo vršil proces pred havajskim civilnim sodiščem, ne pa pred ameriškim vojnim sodiščem.

Porota je bila sestavljena iz belokožcev, Kitajcev, Japoncev in domačinov. Porotniki so se dva dni in dve noči posvetovali predno so se zedinili. Značilno je tudi, da so naprosili sodnika, naj obtožence milo sodi.

Ako bi se vršil proces v Združenih državah, bi bili obtoženci brez dvoma oproščeni vsake krivde, pri odloku havajske porote so pa igrali precejšnjo vlogo tudi plemenski predsodki.

Massieva zadeva utegne imeti dalekosežne posledice, kajti plemenske razlike po onih krajih, ki so pod protektoratom Združenih držav, bodo stopile še bolj v ospredje.

Koliko Italijanov je v Jugoslaviji.

V Milanu izhajajoči "Il popolo d'Italia", list Benita Mussolinija, je te dni objavil obširen članek pod naslovom "L'opera del genio italiano all'estero". Članek je spisal znani propagator fašizma v inozemstvu Franco Carantini. Carantini trdi, da ži-

vi v inozemstvu deset milijonov Italijanov, v Jugoslaviji pa približno 15.000. Izmed Jugoslovancev je najtočnejšo tozadevno statistiko sestavil dr. Ivo Rubčić, ki dokazuje, da je bilo v vsej Jugoslaviji 1. junija 1930 samo 4900 Italijanov.

**DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO ZANE-
SLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NA-
STOPNI SEZNAM**

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJO
Din 200 \$ 4.00	Lir 100 \$ 5.90
Din 500 \$ 9.55	Lir 200 \$ 11.50
Din 1000 \$ 18.70	Lir 300 \$ 16.80
Din 2000 \$ 37.20	Lir 500 \$ 27.00
Din 5000 \$ 92.50	Lir 1000 \$ 53.25
	Lir 2000 \$ 106.30

Za izplačilo važnih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo se bolj pogoje.

Najna nakazila izvršujemo po CABLE LETTER za pristojbino \$1.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

NOVA MANDŽURIJA

Nakopičevanje ruskega vojaštva vzdolž mandžurske meje brez dvoma pomeni, da dogodki na Daljnem vzhodu še daleč niso dozoreli in da imamo pričakovati na Pacifiku odločilnih dogodkov. Mandžurska zadeva je vprav šolski primer za borbo, ki jo vodi en narod proti drugemu, izključno iz razloga gospodarske ekspanzije brez vsakega ozira na kašne idealne momente in brez vsake pravice, čeprav Japonci niso v zadregi glede moralne opravilne svoje politike. Ako so bile vse vojske na svetu v resnici narokovane samo od tako zvanih gospodarskih zakonov (o čemer, mimogrede povedano, danes mnogi zgodovinski filozofi in kulturni zgodovinarji dvomijo), potem lahko razvoj takega konflikta natančno študiramo ob dogodkih v Mandžuriji, ki v resnici potekajo z občudovanja vredno logično sklenjenostjo.

Japonski kapitalisti so med svetovno vojno želi ogromne dobičke. Te kapitale je treba investirati, obenem pa najti trg za izdelke japonske industrije, ki se je med vojno in po vojni začela razvijati v ogromne dimenzije. Bolj obsežnega trga pa si Japonska ne more želiti kakor je Kitajsko. Japonski kapital si je skušal priboriti na Kitajskem monopolno stališče, kar je bilo lahko mogoče med vojno, ko so Anglija, Francija in Nemčija s kitajskega trga izginile. Amerika pa je svoje blago prodajala evropskim veleislam, ki so ji plačale maksimalne cene. Toda po vojni je japonski kapital naletel na energični odpor Evrope in Amerike, tako da je morala Japonska Kitajski vrniti Šantung, ki je bil prej koncesija nemškega rajha in so ga Japonci zasedli kot vojni plen. Obenem se je Japonska morala z vsemi ostalimi veleislami obvezati, da bo suvereniteto Kitajske spoštovala kot neprekršljiv princip.

Ker pa se ta pogodba nikakor ni dotaknila posebnih pravic kitajskih Japonska po japonsko-ruski vojni leta 1905 uživa v Mandžuriji, zato se je naravno pozornost japonskega kapitala obrnila iz stare Kitajske na takozvane tri kitajske vzhodne province, kamor se bo brez dvoma počasi preneslo središče svetovne trgovine sploh. S tega stališča je Mandžurija po mnenju vseh ekonomov najvažnejša dežela sveta v bodočnosti. Ako v odnosih med narodi ne veljajo moralni zakoni, ampak tako zvali zakoni gospodarske muje, potem Japonci svoje postopanje zelo lahko zagovarjajo. Japonska je prenamajna za svoje naraščajoče in izredno podjetno prebivalstvo ter pogreša dobrih sirov in rudnin. Vsega tega pa je v Mandžuriji več kot zadosti. Sploh je Mandžurija dežela, v katero se bo po vsej priliki obrnil tok vsega izseljenstva na svetu. Dežela je tako velika, da lahko prehrani še trikrat toliko prebi-

valstva, nego ga šteje danes, ko živi v njej okoli 35 milijonov prebivalcev, od teh 20 milijonov Kitajcev. Slabotne kitajske vlade za mandžurska bogastva niso imele smisla, ker ima Kitajsko sama v dolini Jangceekjanga ogromne ploskve za setev riža, v Šantungu pa bogata rudišča. Kitajske vlade so mandžurske province prepustile nesramnemu izžemanju dinastije generala Čansolina, ki so ga Japonci spravili leta 1926 s sveta, ko jim je postal nevaren. Med tem pa je začelo v Mandžuriji rasti novo kitajsko ljudstvo iz izseljencev, ki so od leta 1925 dalje zapuščali staro Kitajsko, kajer je divjala neusmiljena državljanska vojna in kjer so poplave, glad in epidemije kosile milijone. V komaj enem desetletju se je naselilo v Mandžuriji okoli 20 milijonov ljudi, to se pravi, toliko, kolikor jih menda tekom cele dosedanje svetovne zgodovine v tako kratki dobi nikjer ni imigriralo. Pravo preseljevanje narodov! Japonska, ki se je bala, da ne bi to naravno pokljujevanje mandžurske dežele postalo nevarno za njeno etično in gospodarsko ekspanzijo, je zato zagrabila za priložnost, da Mandžurijo, ki je zaradi državljanske vojne v Kitajski zapadala čedalje večji anarhiji, pomiri in proglasi neodvisno državo, kateri je priključila tudi najkulturnejšo mongolsko provinco Džehol. To je storila povzeto, da preveč ne zadene Rusije in Amerike, drugič pa zato, da se ne obremenijo z iredentistično in večno nezadovoljno provinco, kakor je n. pr. Koreja.

Toda s tem zadeva ni rešena. Nihče ne ve, kako bo Kitajsko to dejstvo prenesla. Od odporne možnosti Kitajske pa je odvisno, kakšno stališče bodo zavzele veleislame. Rusija in Amerika sta take rekoče neoprestano na preži, da izkoristita zase ugodni moment, ki bi brez dvoma prišel, če bi se Kitajsko Japoncem energično in uspešno postavila po robu. Vrh tega pa se japonski imperijalisti, ki opravljajo posle za japonski velekapital, v Mandžurijo nič ne zadovoljujejo. Oni dobro vedo, da Kitajsko ne more poslati osvobodilne armade v Mandžurijo, dokler bodo stale japonske divizije na šanghajskem ozemlju. Japonska vojaška stranka hoče na vsak način, da Japonska obdrži v rokah važno šanghajsko predmestje Čapej kot japonsko koncesijo, od koder vodi železnica do znane pristanišča Vusung. Ako Japonska ostane v Vusungu, potem je na ustju Jangceekjanga ustanovljen Port Arthur, kamor se izteka vsa kitajska agrarna produkcija iz bogate Jangceekjanga doline. Kakor vidimo, teorija o vojni kot sredstvu gospodarske ekspanzije v tem slučaju popolnoma velja. Samo to je vprašanje, kaj bodo k temu rekli veleislame, ki so ob Pacifiku neposredne sosedje Mikadovega cesarstva.

VSAK KDOR ŠE NI AMERIŠKI DRŽAVLJAN

in želi to poletje v domovino na obisk, si mora pred odhodom preskrbeti dovoljenje za priti nazaj v Ameriko. Vsa tozadevna pojasnila najdete v naših navodilih za potovanje, katera Vam pošljemo brezplačno.

Pišite nam.

**METROPOLITAN
TRAVEL BUREAU**
216 W. 18th Street
New York, N. Y.

Iz Jugoslavije.

Pod vagonom od Osluščevcev do Pragerskega.

Neki Balkić Ahmed, delavec iz Bosanske Krupe, je bil pred kratkim odpuščen iz Pasteurjevca zavoda v Zagrebu, kjer se je zdravil zaradi ugriza po steklem psu. Bil je že osem dni na potovanju, ko je 9. aprila prispel do postaje Osluščevcev kjer je počakal na večerni vlak, ki vozi proti Pragerskemu. Ko je bil vlak na postaji, se je splazil Balkić na zavoro pod vagonom med sprednjimi in zadnjimi kolesi in se pripeljal na ta način do Pragerskega. Nepoklicanega gosta je zapazil železniški ključavničar Donej Jožef, ko je pregledoval vozove. Ko je Ahmed videl, da je zasaden, je pobegnil, a ga je potem izsledila orožniška patrulja, ki ga je oddala policiji v Ptui.

15-letna šiviljska vajenka je izvršila samomor.

V Sarajevu se je odigrala čudna žalost. Pri šivilji stanujoči v II. nadstropju palače Prve hrvatske štedionice je bila uslužbenka mlada vajenka. K šivilji je prišla mati vajenke da jo vpraša, kako je zadovoljna z njeno klerko. Vajenka, ki je pri vratih prisluškovala, je slišala izjavo šivilje, da v poslu lepo napreduje, da pa naj mati pazi, da mladenka ne zaide na kriva pota. Ta razgovor je na mlado lepoticco deloval tako, da je z 2. nadstropja skočila na ulico, kjer je nezvestna obledela. Prepeljali so jo v bolnico, kjer je mladenka kmalu nato umrla.

Bivši sreski načelnik obsojen.

Kakor poročajo iz Novega Sadu, je tamkajšnje apelacijsko so-

Dopisi.

New York, N. Y.

Povejte mi, ali naj se počemo ali smejejo, ko mož, ki se nosi hlače, nabije ljubljeno ženo, ker se ji preurno vrti jeziček? Boljša polovica pravi, da je rada tepena in da nas to nič ne briga. Možakar pa vztraja, da je žena njegova, zato naj jo tepa, nabije, le- naj, kaj s.

Pa je komedija, ki jo vprizori pevsko in dramsko društvo "Bled" v našem Greater New Yorku v nedeljo dne 15. maja. To bo igra, kakršne že dolgo nismo videli — Moljerjev "Zdravnik proti svoji volji".

Torej, ženska je nafarbala služabnike, da je Zapitnik učenjak, ki z žarbo mrlje nazaj k življenju spravlja. Priznati pa tega učenjastva nikakor neče, razen če ga nabijeta in tako čudaka prisilita, da bo priznal svoj veliki talent, ki ga mu je podelil Bog.

Vse gre po sreči. Namesto da bi imel poslušati jezičnice, torej zdravi mutasto lepoticco, ki pa je mutasta samo zaradi muh. Namesto da bi cepil drva, sedaj reže bodnike, kakor se mu poljubi, in namesto da bi vezal butarice, obljema okroglo vzgojitebico, brhko dekle, kateremu bi iz same ljubeznjive gorečnosti rad izpuščal kri.

Tako se vije igra. Smeha bo na koše, po kranjsko in po latinsko, kar hočete. Celo obesiti mišljijo tistega, ki jih najbolj lomi, ampak se premislijo, ker se vse lepše izteče. Bolje bi se sploh ne mogla izteči nobena stvar, kakor se ta zanimiva igra, ki mora razjasniti lice tudi najbolj kislemu jesihanju.

Ne da bi mislil kaj slabega! Vsem Newyorčanem želim ljubo zdravlje. Kdor si ga hoče ohraniti ali izboljšati, naj gotovo pride pogledat tega našega čudovitega dohtarja, ki bo operiral na Osmi cesti v nedeljo dne 15. maja, kot že rečeno, da se ne pozabi.

Vsi Slovenci Greater New Yorka zapomnite si: Trebja nedelja v maju je dan, katerega se boste vselej z veseljem spominjali, ako pridete na prireditve v slovenski dvorani.

Torej na svidenje!

Poročevalec.

dišee potrdilo razsodbo okrožnega sodišča v Velikem Bečkereku, s katero je bil bivši sreski načelnik Mihajlo Tomić obsojen na mesec dni zapora zaradi sprejema podkupine od zdravnika dr. Marka Steinerja v znesku 25.000 in. Tomić je to vso zahteval od dr. Steinerja za to, da ne bo nasprotoval njegovemu imenovanju za občinskega zdravnika. Tomić, ki je sedaj odvetniški pripravnik, je vložil pritožbo proti razsodbi. Apelacijsko sodišče je pritožbo odločilo v odredilo, naj Tomić takoj nastopi enome-sečno zaporno kazen.

Peter Zgaga

POSLEDICE "BOMBE".

Ljudje mi pošiljajo pozdrave, take in take: besedne pozdrave in pozdrave v trdi oziroma tekoči obliki. Prav nič me ni sram povedati, da sem zadnjih najbolj vesel.

Toda dolgotrajna praksa me je izmodrovala. Ničesar se bolj ne ustrašim kot če dobim po pošti ali po ekspresu name naslovljena zavitek.

Nekajkrat se je namreč že primerilo, da sem zavitek odvijal in odvijal, a nisem dobil v njem šopka rož, pač pa figo, kakoršno pričajo vrtnarji zemlji, da rože bolj uspevajo v nji. Ljubeznjivemu darovalcu sem seveda odustil zelo nedolžno pa precej zaudajajočo šalo, bil sem pa za skušnjo bogatejši in tako sem, kakor rečeno, pri odpiranju zavojev zelo premišljen in previden.

Vse so mi že poslali dragi rojaki in presrečne rojakinje, edino le bombe še nisem bil deležen, toda v soboto popoldne sem bil skoro zadržano prosičan, da mi tudi bomba ne bo odšla.

Pred mojim domom se ustavi Auburn kara, kakoršnih se le malo vidi v severovzhodnem delu New Jersey. Iz kare stopi možak in me vpraša, če sem ta in ta. Ko priredim, odvrne, da mi je nekaj prišel.

Iz kare vzame nekaj omerogatega, ploščatega in v papir zavitega ter mi previdno izroči. Zatem se je hotel kar brez besede in brez pozdrava odpeljati.

— Aha — si mislim — Zgaga, sedaj ti je pa klenknila ura. Najbrž te je hotel kidnapati, ko je pa opazil, kakšna rogovila si, se je premislil in ti je raje izročil bombo v zadnji pozdrav.

Ker je pa samemu težko umirati in se posvajati s tega sveta, sem neznane prijel za roko in ga zrlil v hišo, češ, da bom imel že vsaj kompanijo na poti na oni svet.

Moje obnašanje se mu je gotovo čudno dozevalo, ker je precej ogorčeno izjavil:

— Mudi se mi. To sem vam prišel iz Little Fallsa.

Takoj sem bil za petdeset odstotkov rahlejši in uljudnejši, kajti prisegel bi skoro, da mi iz Little Fallsa ne pošiljajo bomb.

Kakorhitro je pa dostavil: — Masletova Reza je dala — sem bil uverjen, da se mi ni treba ničesar bati.

Ko je pa neznane povedal, da mu je ime Frank in da je Matijev brat, sva bila takoj prijatelja.

Siloma sem ga zadrževal, da mi je vse povedal, kako se jim godi tam gori, kako je s pijačo, kako so dekleta in kako je splošen položaj.

Predno mi je vse natanko povedal in predno sem vse poizvedel je bilo treba večkrat kljuniti iz Masletove "bombe", nakar sva se odpravila proti New Yorku po novi državni cesti, vodeči od novega Washingtonovega mostu pa do Holland predora, dveh največjih čud na svetu.

— Koliko pa kaj dela tvoja kara? — sem ga vprašal.

Ker je bila cesta prazna, mi ni odgovoril, ampak je samo pritisnil na gas in po preteku nekaj sekund je že kazalec pokazal, da dirjava devetdeset milj na uro.

Šele v predoru je zmanjšal naglico za par milj in iz razposajenosti pasal par trukov, za kar je žet na newyorški strani veliko priznanje.

Kar pet policistov naju je obstopilo in vsi so hoteli vedeti, kdo sva, odkod sva in tako dalje.

Ko sva natančno povedala, kaj in kako, so se policisti nekaj časa posvetovali in ko so se dodobra pomenili, so izročili Franku lep tikek, na katerem je bilo zapisano, da bi ga tudi sodnik rad videl ter naj pride enkrat drugi teden, da bo tudi sodniku povedal, kaj in kako.

Ko sva se zatem vozila po newyorških ulicah, sem neoprestano ugibal, kaj ima večjo moč: ali Masletove kapljice ali Auburn Special Six.

Skoro bi rekel, da Masletove kapljice.

150 strani
dobrega čtiva

Cena 50 centov

Ni še prepozno, da
dobite Vaš izvod
Koledarja za 1932.

Pošljite naročilo še danes na

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street New York

VERO, DA BOSTE ZADOVOLJNI

Mali Oglasi

imajo velik uspeh

Prepričajte se!

KRATKA DNEVNA ZGODBA

IVAN B. MUTJANOV:

V LEDENICI TISOČLETIJ

Bil je skrajni čas, da je dosegla naša ladja ustje reke Kolime v severni Sibiriji: ponoči je ledeno morje zamrznilo. Pluli smo po reki navzgor. Slišalo se je prasketanje tankega ledu, ki ga je tri ladje rillec; od ure do ure je bil led debelejši. Zarjavelo sidro je zročilo v globino. Stopili smo na kopno.

Kraj, kjer smo se izkrcali, je imel nekoliko lesenih hiš in razpalo cerkev. Ribiči, večinoma Jakuti in Čukči, so nas radovedno zijali. Spoštljivo so obdruževali papir ruske vlade, katerega vsebino jim je prebral tolmač: Te raziskovalni družbi naj se izkaže vsakršna pomoč. O namenu našega potovanja nismo besedice! Da smo prišli iskati zlato, je ostalo tajno.

Štiri pasje sani so drsele po Kolimi, ki je bila gladka kakor zrcalo, proti jugu. Pokrajina enolična. Snežena ravna brezkončnost na razpadnem bregu. Na vzhodu padajo strme živčevske skale neposredno v ledeno okovje reke. Nobenega drevesa nikjer, nobenega grma.

Po žilah laških psov se pretakala volčja kri. Šest parov sledi pred vsakimi sanmi psu vodniku; pogosto stresajo živali široke roparske glave in strahoma škrljijo na dolgo palico svojega gospodarja. Kakor hitro kateri izmed psov v vpregi popusti, ga nepogrešljivo zadene v bok jelkena konica. To pasji trop ve!

Cele dneve potujemo po ovinkasti cesti, ne da bi srečali kakega človeka. Sneg pokriva tajo. Samo malo ur višje nizko in brez moči nad odmrlo zemljo. Noči so narzle. Rdeče migljajo zvezde. Puhtenje pošilja tla svojo zadnjo toploto proti nebu. Komaj pol metra na globoko se odzija zemlja čez polje. Nižje spodaj leži zemlja odrevenela v mnogotisoletni zmrazili.

Samo enkrat smo srečali potujočo Jakute, katerih edine domače živali — psi so vleki šotore in mreže. Ljudje so bili videti kakor živi zvezdji iz ledenih kož. Naši psi so srdito renčali.

Petnajsti dan smo zapustili gladko ledeno ploskev. Posamezni macesni so se krivo in poševno vili nad zemljo. Kakor pohabljeni bečarji so dvigali osehe veje proseč v megleno mrzli zrak. Sani odskakujejo in se zadevajo po zmrazjeni mešanici zemlje, ledu in šote.

Nemirno se oira Rus tolmač po tajgi. Čaka na čukškega poglavarja, ki naj bi nas vodil na najdišče zlata. Psi vohaje dvigajo glave, lajajo glasno v lovski radosti, in se s podvojenimi silami ženejo naprej. Iz plitke dolinske kotline se vzdiguje dim. Sani odetavajo in se suklijo po neravnih tleh. Čreda živih severnih jelenov skokoma planje v beg. Ene sani se prevrnejo. Pasji trop se z radostnim vriskom začne za prestrašenimi jeleni.

Volčja kri zmaguje nad udmačenjem. Že se bližajo čredi. Tedaj se ene sani zagodze za debelim krivenčastega macesna: psi se prekopicajo nazaj. Nastala je živa kopica besno popadajočih, v zaprezo zapletenih in ujetih zveri. Srdito bevskanje prehaja v plaho cviljenje. Neumljeno udriha Jakut po klavirno cvileči masi.

Poleg svoje jurte stoji starešina Čukček, poglavar mnogostevilne družine, lastnik večistočglave črede zvernih jelenov. Njegov obraz je negiben in večen kakor tajga. Samo ko tolmač izvleče iz žepa steklenico vodke, se mu izdajsko pohlepno zablika v očeh.

Zadevoljen se obrne tolmač k nam: — Zlata žila leži bodja tri dni hoda oddal. Jutri zarana jo mahneto na pot. Toplo je v jutri, šota o r u podobnem poglavarjem "gradu". Ženske in otroci se gnetejo okrog plamenčnega ognja, ka-

tereza smolnati vonj se zaman boji proti slabemu izparivanju človeških teles. Plamen se zrcali v ledenih ploščah — oknih jurte. Prav kar zaklan severni jelen vre v kotlu; čaj nam ogreva premrie ude.

65 stopinj mraza je kazal jutraj toplomer. Pred jurto se ustavi karavana na saneli. Dolgočlenasta veriga, kajti vsak severni jelen je z jermenom privezan na sprednje sani. Počasi krene sprevid na pot. Najprej po zasneženih ravni, potem skozi macesnov gozd. Visoka debela, nema, molčča. Proti poledcu odmor. Jeleni razkopavajo s svojimi kakor jeklo trdimi kopiti sneg, ter tako pridejo do mahu. Dolgo traja, preden so vse živali nasitile in jih zopet polove. Eno noč in dva dni smo že na poti. Vedno se v brezkrainem, odrevenelem macesnovem gozdu. Rus kolne in puje, kakor le on zna. A našega vodnika se nič ne prime. Čas ima. Zima je tu v severnozgodnem delu Sibirije dolga skoraj deset mesecev.

Sedel sem na zadnjih saneh. — Pred menoj se vije sprevid utrjenih severnih jelenov skozi gozd. Para, prihajajoča od hitrega dihanja, ovija živali. Sneg je mehak in globoko se vdirajo noge jelenov v gozdna tla.

Zaprj sem oči in v polnu zasnal. Nenaden sunek me je hipoma zdramil. Sani so bile zagodene v dvodebelni macesen. Najprej sem mislil, da se je ustavila cela karavana, ker je bil kak do smrti utrjeni jelen legel enostavno v sneg in ga vsi udarci ne spravijo več kvišku. Potem sem šele opazil, da sem sam, da se je moja vprežna žival iztrgala. Vpil sem, kričal, nobenega odgovora. Kaj sedaj? Trajati utegne dolgodolgo, dokler Čukček opazil, da je zadnja žival brez sani. Škočil sem na noge in skušal s hitrim gibanjem omehčati otrple ude; hitel sem po globoki karavanski sledi. Kmalu sem se da pasu po-

greznil v mehkem snegu. Moral sem nazaj do sani. Rdeče so migljale nad menoj zvezde skozi zledene vrhove dreves. Drugače je bila tema. Trd severnik skuša strasti macesne iz njihove odrevenelosti ter razpihuje z njih snežene gomile. Droben snežen prah prsi z nebo in zasipa sled mojih tovarišev. Veke so mi postale težje, tako težke, da mi padajo skupaj. Zaspali se mi hoče, a nočem! Na napol zasneženih saneh se prestopam z ene noge na drugo, opietam z rokami in napeto prisluškujem v vihar noč. Tam, kjer je bila izginila karavana, je šinila siva senca... volk? Kakor privid prhuta siva stvar proti meni, sedaj je čisto blizu.

"Čakaj, pošast." Zgarbil sem suho macesnovo deblo in hotel z njim zverji razbiti glavo. Tedaj pa je ta volk pomahal z repom in... zalajal. Čukček pes je visoko vrgel glavo in s tožečim tuljenjem naznanil svojo najdbo. Za mano se pokleže sani z dvema jelenoma. — Čukček je bil v snegu zgubil sled in me ne bi bil nikdar našel brez svojega psa. Njegov obraz je miren, ko vprega jelena v moje sani. Nekaj vsakdanjega se je bilo zgodilo: jelen se je bil odtrgal od sani, to se v tajgi pogosto zgodi!

Prenočili smo v neki jurti. Zunanji viharji sever, a nam nič ne more. Naslednji dan se vije pot med zgozjenimi storovi. Gozd, obsejen kakor cela velika dežela, je požar požar. To je manj kot nič za Sibirijo, deželo, ki je 25krat večja kakor n. pr. Nemčija. Na jezerskem bregu se je požar ustavil. Krš leži prav do ledu. Skalni podor, ki sega mnogo milj daleč. Tu so pred leti našli mamutovo truplo. Ob zavalu skalovja je prišlo zopet na sončno luč.

Pot nas vodi mimo tega praznega, odprtega groba bajnega praznotnega velikana, ki ga je slučaj privlekel iz njegovega ledenega groba, v katerem je bil snival dolga tisočletja.

Stopiti moramo s sani. S težavo sledimo Čukčku, ki se spretno poganja po skalovju. Ob strmi steni nam pokaže pečeno plast. Sita in druge priprave za iskanje zlata začno delovati. Kmalu smo našli majhno jame. Neznatno je videti. In vendar je zlato, čisto zlato, bogastvo Sibirije.

IZ ŽIVLJENJA KLATIVITEZEV IN PUSTOLOVCEV

Odpevajte se angleškemu prestolu!"

V hladnih, meglenih angleških nočeh se zbirajo v zakajenih gostilnah v industrijskih mestih, v vaskih pivnicah na Škotskem, v pristaniških beznicah in siromašnih predmestnih klubih širom imperije, starejši gospodje, nedolocene zunanosti z manirami, ki spominjajo na dobre čase preteklih stoletij. Gospodje se vsejedo k stolu mizi in razpravljajo o raznih temah in konjih dirkah in o gospodarski krizi. Gospodje dvignejo polne vrčke piva, z njimi opijejo v zraku neko tajinstveno znamenje in šepetajo pobožno: "Za pravega kralja!" Izpraznijo kozarce, molčijo nekaj trenutkov, nakar ponovijo ta ritual. S tem je končana ceremonija, ki je v navadi že poltretje stoletje od padca Stuartov.

Le redko, pri prav posebnih prilikah se tudi javnost opozori na "pravega kralja". Kdo pa je danes pravi kralj, o tem si tudi legitimisti niso na jasem. Mala skupina se navdušuje za neznane potomce kralja Jamesa, druga za potomce izgnanih Stuartovcev. Vsako leto 10. januarja, na obletnico usmrtnice kralja Karla I., se zbero legitimisti v Londonu ob spomeniku umorjenega kralja v Charing Cross in uprizorijo veličastno manifestacijo za nesrečnega vladarja in njegove potomce. V gnevitih govorih obsojajo zločin umor kralja in povzročitelja Cromwella.

Policija teh manifestacij stoočstnih legitimistov prav nič ne moti, marveč celo podpira. Kajti sama kraljevska angleška policija počne na to slovesnost svojo godbo, da zasvira staro kraljevo himno. Pod varstvom in zaščito policije Nj. Velicanstva "tirana", se izvrši ta svečanost za Nj. Velicanstvo "pravega kralja". Eden od pretendentov legitimistov je tudi bavarski prestolonaslednik Ruprecht, ki je po materji direktni potomec kralja Jamesa, ki je 1. 1688 moral prepuštili kraljevo žerlo Orleanscem. Nedavno pa se je pojavil še en pretendent na angleški prestol.

Nekega dne je prispelo v Londono čudno pismo. Na ovitku je bila napisana adresa: — Gospod George Friedrich Ernst Albert Windsor, Esquire, Buckingham Palace, Park St. James, London. — Vsa čast angleški pošti kajti ona je razrešila tajnost tega naslova. — Gosp. George Friedrich Windsor ni bil očitno nihče drugi kot kralj George, ki mu je poštna uprava tudi izročila to pismo. Pismo je bilo napisano zelo uljudno in ga je psal gospod Anthony Holl, posenetnik v Herfordu. Pismo se je glasilo: — "22. avgusta 1. 1485. si je moj praded Henrik Tudor, grof Richmond, poznejši kralj Henrik VI. v vitežkem dvoboju pribral angleško kraljevo krono od Riharda Tretjega. Pozneje je Henrik Osmi, poslednji Tudor, določil, da preide angleška kraljevska krona na potomce njegove najmlajše sestre Marije. Protivneti je oporoki je bil proglašen James Škotski pod imenom James Prvi angleškim kraljem. Vsi pravni potomci Tudorjev so izumrli. Jaz pa sem edini nezakonski potomec Tudorjev. Ne želim, da bi radi mojih pravic Anglija pretrpela strahote državljanske vojne. Vi gospod George Windsor, pa nimate prav nobenih zvez z angleško kraljevo rodbino in zato svačano zahtevam, da mi prepustite krono, ki mi pripada in da z vašo rodbino skupaj zapustite moje deželo."

Na to in tudi na sledeča pisma ni dobil nobenega odgovora. — George se ni odpovedal, ni zapustil dežele in kronanje poslednjega Tudorja se ni moglo izvršiti. Zato se je pretendent odločil obrniti na svoje podanike. Izdal je proglas, ki je pričenal z besedami: — No moje zveste Britance! in obenem vseboval politični program bodočega kralja.

Reforme, ki jih obljublja, so sledeče:

1. Vsi davki, direktni in indirektni, se odpravijo v očiščeno dejstvo, da tudi za časa Tudorjev ni bilo nobenih davkov, pa je država kljub temu eksistirala.
2. Državni dolgovi ne smejo znašati več kot 80.000 funtov. Toliko so znašali pod Tudorji. Pod slabim gospodarstvom neupravičenih kraljev so ti dolgovi narasli na sedem in pol milijarde.
3. Brezposelnost se odpravi s kraljevim dekretom. Kdor svoje mo fokuje ne da dela, bo kaznovan.

4. V Londonu se bodo sezidali nebotičniki, da bo imelo mesto najmanj 100 milijonov prebivalcev.

5. Ustanovi se ministrstvo za narodno razveseljevanje, kajti k popolni srečni ljudstva spada tudi razveseljevanje.

6. Odstotek alkohola v angleškem pivu se poviša na še enkratno mero. — Od te poslednje odredbe si kralj obeta največ uspeha.

Žalibog je uresničitev tega programa združena z nekaterimi težkočami. Ker bodoči kralj pod nobenimi pogoji ne bi hotel državljanske vojne, je sklenil osebno oditi med ljudstvo s prepričanjem, da bo s takim solidnim programom pridobil srca preprostega človeka. Zapustil je svojo domovino in se odpeljal v London, kjer ga sedaj lahko vidimo vsak dan v Hyde Parku. V tem parku lahko vsakdo govori, kar hoče. Tam stoji pobožno v bližini propovednika nove vere in nekega sumljivega reformatorja in od časa do časa čita službenim poslušalcem svoj manifest. Pogosto, posebno ob deževnem vremenu, kadar ni civilnih poslušalcev, zbere stražnike, ki ga nekaj časa poslušajo, potem pa grede k sosednemu govorniku. Če ga zapustijo tudi ti poslednji poslušalci, umolkne poslednji Tudor v zadregi in razmišlja v svojih pradedih in o časih, ko ni bilo ne brezposelnosti, ne davkov, zato pa bolj močno pivo.

TRI ŽRTVE PRAZNOVERJA

Med našim narodom je tudi še dandanes vkljub znatnemu porastu civilizacije in kulture toliko praznovernosti da se mora reči, da je zlasti življenje preprostega ljudstva na kmetih še popolnoma izprepleteno z njo. Tako na kmetih nenko ljudstvo se dandanes trdno veruje v uroke in da imajo "vračare", ženske ki imajo poseben "dar", moč, da odpravijo uroke in njihove zle posledice, kakor seveda tudi nasprotno, da uročijo tistega, ki mu žele zlo.

Marija Trenovičeva in Spasena Nikoličeva iz Trbatovišta v štipskem okraju sta bili tako trdno prepričani, da jima je napravila uroke sosedna vdova Jelena Nikoličeva Marija je imela enega samega otroka, ki pa ji je umrl, in od tedaj ni imela več otrok. Bila je prepričana, da jo je urekla Jelena, s katero sta si nista bili dobri, ko se je Jelena baje hotela svojočasno poročiti z njenim sedanjim možem. Spasena pa je bila prepričana, da ji je Jelena urekla moža, ki je zbolel in nikakor ni mogel ozdraveti. Prosili sta nekajkrat Jeleno, da odpravi svoje uroke, toda leta baje ni hotela slišati o tem. Nekega dne pa sta se Marija in Spasena dogovorili, da stopita k Jeleni, ki je delala na njivi, in jo na katerikoli način prisilita, da odpravi uroke. Najprej sta jo lepo prosili, toda ko jima je rekla, da naj jo tepe, obesita, zadavita, pa vendar ne bo odpravila urokov, sta jo res začeli pretepati in daviti. Eno jo je držala za lase druga pa jo je tolkla in davila. Ko sta mislili,

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi z velikimi stroški. Mno go jih je, ki so radi slabih razmer tako prizadevali, da so nas naprosili, da jih počakamo, zato naj pa oni, katerim je mogoče, poravnajo naročnino točno.

Uprava "G. N."

da sta jo zadavili, sta jo zanesli v korožo. Ker je Jelena še kazala znake življenja, sta jo zopet začeli daviti, dokler se nista prepričali, da je mrtva.

Stvar se je seveda kmalu izvedela in Marija in Spasena sta morali v preiskovalni zapor, od tod pa sedaj pred špisko sodišče, ki je obsodilo obe v dvajsetletno ječo.

Če se pomisli, kako težke žrtve je zahtevalo tu nesrečno praznovanje, je res več kot potrebno, da vsi činitelji, ki sodelujejo v ljudski prosveti, podvoje, potroje svoje prizadevanje in rešijo ljudstvo te strahovito ga tlačilne more.

TATOVJI V HIŠI MANUELA

London, Anglija, 1. maja. — Tatovi so vlonili v hišo bivšega portugalskega kralja Manuela in so odnesli veliko dragocenosti.

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko Berilo

(ENGLISH SLOVENE READER) Stone samo \$2.—

Naročite ga pri KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 West 18th Street New York City

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street New York, N. Y.

POVESTI in ROMANI

Splošna Knjižnica: (Nadaljevanje.)

Št. 25. Poslednji dnevi Pompeja, 11. del (L. Andrejev) Črne mase, poslov. Josip Vidmar, 82 str. broš.	35
Št. 27. (Fran Erjavec) Brezposelnost in problemi skrbstva za brezposelne, 80 str., broš.	35
Št. 29. Tarzan sin opic, 120 str. broš.	1.20
Št. 31. Roka roko, 25 str. broš.	25
Št. 32. Živeti, 25 str. broš.	25
Št. 33. (Gaj Salustij Krispi) Vojna z Jugurto, poslov. Ant. Dokler, 123 strani, broš.	50
Št. 36. (Ksaver Meško) Listki, 144 strani, broš.	65
Št. 37. Domače živali, 30 str. broš.	30
Št. 38. Tarzan in svet, 1. del, 90 str. broš.	90
Št. 47. Misterij duše, 1. del, 90 str. broš.	90
Št. 48. Tarzanove živali, 1. del, 120 str. broš.	1.20
Št. 49. Tarzanov sin, 1. del, 120 str. broš.	1.20
Št. 50. Silka De Graye, 1. del, 90 str. broš.	90
Št. 51. Slov. balade in romane, 1. del, 90 str. broš.	90
Št. 52. Namisljeni bolnik, 1. del, 90 str. broš.	90
Št. 53. To in onkraj Sotte, 1. del, 90 str. broš.	90
Št. 57. Tarzanova mladost, 1. del, 120 str. broš.	1.20
Št. 58. Glad (Hamsun), 1. del, 90 str. broš.	90
Št. 59. (Dostojevski) Zapiski iz mrtvega doma, I. del, 1. del, 90 str. broš.	90
Št. 60. (Dostojevski) Zapiski iz mrtvega doma, II. del, 1. del, 90 str. broš.	90
Št. 61. (Golar) Bratje in sestre, 1. del, 90 str. broš.	90
Št. 62. Idijot, I. del (Dostojevski), 90 str. broš.	90
Št. 62. Idijot, II. del (Dostojevski), 90 str. broš.	90
Št. 64. Idijot, III. del (Dostojevski), 90 str. broš.	90
Št. 65. Idijot, IV. del (Dostojevski), 90 str. broš.	90
Št. 66. Kamele, skozi uho slivane, veseloigra, 45 str. broš.	45
Slovenski pisatelji II. z.: Potresna povest, Moravsko sliko, Voljeda Pero i Perica, Črtice, 250 str. broš.	2.50
Tigrovi seljci, 1. del, 70 str. broš.	70
Tik za fronto, 1. del, 70 str. broš.	70
Tatja, (Bevk), 1. del, 70 str. broš.	70
Tri indijanske povesti, 1. del, 70 str. broš.	70

Tunel, soc. roman, 1.20	
Trenutki oddiha, 50	
Turki pred Dunajem, 30	
Tri legende o razpiju, trd. vez., 65	
Tri rože, 80	
Tisoč in ena noč: I. zvezek, 1.30	
II. zvezek, 1.40	
III. zvezek, 1.50	
3 KNJIGE SKUPAJ, 3.75	
Tisoč in ena noč (Rape) vez. mnila izdaja, 1.—	
V krepiljnih inkvizicije, 1.30	
V robstvu (Matičič), 1.25	
V gorskem zakotju, 35	
V oklopnjaku okrog sveta: I. del, 90	
II. del, 90	
OBA SKUPAJ, 1.60	
Veliki inkvizitor, 1.—	
Vera (Waldova), broš., 35	
Vojaka na Balkanu, s slikami, 25	
Vrtnar, (Rabindranath Tagore), trdo vezano, 75	
broširano, 60	
Volk spokornik in druge povesti, 1. del, 1.25	
trdo vezano, 1.30	
Viknjega repatica, roman, 2 knjigi, 1.30	
Vojak, mir ali poganstvo, 1. zv., 35	
V pustiv je šla, III. zv., 35	
Valentin Vodnika izbrani spisi, 30	
Vodnik svojemu narodu, 25	
Vodnikova pratika I. 1927, 50	
Vodnikova pratika I. 1928, 50	
Vodniki in prepovedi, 60	
Zmisl smrti, 60	
Zadnje dnevi nesrečnega kralja, 60	
Za kruhom, povest, 35	
Zadnja kmetka vojaka, 75	
Zadnja pravda, vez., 70	
Zgodovina o nevidnem človeku, 35	
Zmaj iz Bosne, 70	
Življenje slov. trpina, izbrani spisi Aleševca, 3. zv. skupaj, 1.50	
Zlatokopi, 20	
Ženini naše Koprnice, 45	
Zlata vas, 45	
Zmote in konec gđ. Pavle, 45	
Zbirka narodnih pripovedk: I. del, 40	
II. del, 40	
Zaumenje šilich (Dorle), 60	
Zgodovinske anekdote, 30	
Z ognjem in mečem, 3.—	

Zločin in kazen: I. in II. zvezek, 1.—	
vezana, 1.25	
Zgodbe Napoleonovega huzarja, 60	
vezana, 80	
Zgodbe zdravnika Muznika, 70	
Zlati pantar, 90	
ZBIRKA SLOVENSKE PRAVDE: 1. zv. Vojnomir ali poganstvo, 35	
2. zv. Hudo brezno, 35	
3. zv. Veseli povesti, 35	
4. zv. Povesti in slike, 35	
5. zv. Študent naj bo. — Naš vsakdanji kruh, 35	

POZOR ROJAKI

Vse, kar se tiče "Glasa Naroda", to je naročnino, dopise, vprašanja itd. pošljite na naslov:

"Glas Naroda" 216 West 18th Street New York, N. Y.

Edinole tako naslovljena pisma bodo zagotovo dospela na pravi naslov. Rojaki, vpoštevajte to! S tem boste preprečili marsikatero zmedo in zakasnitev.

Vsakourstne KNJIGE

POUČNE KNJIGE
POVESTI in ROMANI
SPISI ZA MLADINO

se dobi pri

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street New York, N. Y.
Telephone: CHELSEA 3878

POPOLEN CENIK JE PRIROČEN V TEM LISTU VSAKI TEDEN

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI
VESELICE, ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

Naj ljubezen joče

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.
Za Glas Naroda priredil I. H.

47

(Nadajevanje.)

Toda ni smel misliti krivično. Tega Marija Virbnikova ne bi storila.

Tako živa mu je bila slika žalostne blede žene v spominu in slika njenega odločnega in ponosnega sina, ko je vzravnal stoječ pred njim rekel: — Od očeta ničesar ne sprejemam! — In ostali so pri besedi. Nikdar se niso oglasili in zahtevali svoje pravice.

Rudolf pomišlja dalje. Tam je tudi bila krasna deklica z velikimi, temnimi očmi — krasno dekle je že morala postati. Kako se je obrnilo njihovo življenje?

Rudolf je sedaj mislil povsem drugače kot takrat, ni bil več tako osoren in ošaben kot v svoji mladostni razposajenosti. Zato bratu ni hotel braniti, da celo pomagal bi mu s svetom in dejanjem, ako bi bilo potrebno — ker tudi sam se je zavedal svoje krivde in se je hotel rešiti notranjega očitanja, da je tedaj ravnal brezsrčno in preveč enostransko. Bridki očitki uboge, ponižane žene so mu vedno živeli v spominu.

In zopet bere pismo svojega brata do točke, ko ga prosi, da naj napoti Lori Bergerjevo, da bi zopet prevzela vzgojo male Cecilije.

To nalogo je sprejel z velikim veseljem. Niti najmanj ni hotel odlašati. Pogleda na uro. Bilo je pet. Mogoče bo našel obe dami doma.

Hitro se preobleče. Služabnik mu ponudi klobuk, rokavice in palico, nato odide.

Zadnje faze se mu je zdela Lori malo izpremenjena. Nič več mu ni kazala svoje nekdanje zaupljivosti, bila je bolj boječa in se ga je izogibala. Ne ravno, da bi jasno pokazal, toda opazil je. Nekaj tujega je prišlo med oba. Pogrešal je njen otroški smehljaj, nehljino veselje, s katerim ga je vedno pozdravila.

Ali je bila umetnost, ki jo je tako prevzela in mu jo odtujila? Pogosto je že o tem premišljeval. Pomiril se je. Ni se mu pa smela izmuzniti. Nič drugega ni smelo dobiti moči nad njo, kot samo njena bojazljiva ljubezen, katere se je komaj zavedala.

Lori je bila sama doma. Gospa Malneričeva je šla na obisk k svoji prijateljici. Ko mu to služkinja pove, zasliši Lorin polni, lep glas s spremljevanjem klavirja; vadila se je. Služkinja ji sporoči obisk in takoj je bila Lori pri Rudolfu.

— Gospej bo zelo žal, gospod Rudolf.

— V glavnem je namenjen moj obisk vam, gospica Lori — to da o tem pozneje. — pravi na njen začuden pogled.

Rudolf sede in Lori tudi. Okno je bilo odprto in pogled je plaval čez prvo zelenje drevov, trate in livade.

Rudolf pogleda Lori, ki povese oči pred njegovim prijaznim pogledom.

— Zdi se mi, da ste postali bolj blede, gospica Lori; mogoče se preveč vežbate v petju.

— O, ne; prav nič! To me zelo veseli in gospej Malneričevi moram biti hvaležna, ker mi daje to priliko.

— Ali mora to na vsak način biti?

— Da, gospod grof, mora biti! Zdaj imam priliko, da dosežem enkrat neodvisnost od drugih. Priznati moram, da sem se tukaj tako razvadila, da mi je prešlo veselje, da bi se ubijala v življenju kot učiteljica.

— Seneja spreleti Rudolfov obraz.

— Seveda, to človeka teži.

— Zdi se mi, da s tem niste zadovoljni, — pravi Lori živahno.

— O, da s pomočjo gospe Malneričeve sem toliko spoznala umetniško življenje, da je samo ob sebi razumljivo, če me več ne navdukuje misel, da bi v kakem malem mestu službovala kot učiteljica.

— Seveda! Gledišče bolj včas! Popolnoma razumljivo. Gledišče je luč, ki vabi vse v pogubo, — pravi Rudolf, razgret.

Lori pogleda na svoje male, bele roke.

— Ni gledališki oder, gospod grof, — pravi tiho, — na oder ne mislim, temveč samo na umetnost na glasbo.

— Ali naj res vrjamem, Lori? — Ali vas pri tem ne vodi misel na bodočo slavo? In poleg tega toliko izpremenba...

— Ravno tega pa se najbolj bojim — dvigne svoje velike oči in mu jasno pogleda v obraz.

— Kako mislite to?

— Četudi vem da sem svoji nalogi kos, vem, da me bo vznemirjala misel na gledalce — in potem, — nenadoma preneha.

— In potem?

— Ne vem — imam nek občutek — ne morem tako povedati mislim, da ne bi mogla peti vloge, kjer bi me kak tuji — vtihi ne in zardi v zadregi.

Vročje veselje napolni Rudolfa. Tako tedaj misli Lori, tako nežno in nedolžno — in to ni bila nikaka laž in llimba. Vse se je tudi vjemalo z njegovimi mislimi. Zanj sta bila pojma Lori in gledalce neprimerljiva. Njeno mesto je bilo v svetosti hiše — njegove hiše.

— Kako krasen zaklad je bilo to dekle!

— Mogoče boste sčasom premagali to bojazen.

— Ne gospod grof; nikdar ne bom mogla; to dobro vem.

— Kako pa potem? — Vidi, kako se obotavlja in s težavo mu pripoveduje da je bila v Zagrebu na gostovanju. Ponudili so ji zelo lepo službo. Pri izkušnji je šlo vse dobro. Toda v tretjem dejanju je zbežala. Tega občutka se ne bo nikdar otresla. Smejali so se ji, ji prigovarjali, toda nič ni bilo mogoče.

Z največjim presenečenjem jo posluša Rudolf.

— O tem prav ničesar ne vem.

— Lepo sem prosila gospe Malneričevo da o tem ničesar ne govori, ker sem se sramovala svoje otroške slabosti.

— In vendar se vežbate dalje?

— Gospa Malneričeva pravi, da bom sčasom mislila drugače. Spočetka je tudi sama imela isti občutek, toda navdušenost za umetnost ji je pregnala vsa bojazen. Učim se dalje, ker imam za to veselje, mislim pa tudi, da bom lahko nastopila kot koncertna pevka.

— Torej je že vse odločeno?

Lori prikimava.

— Da, in zelo se veselim na to.

— Potem pa prihajam s svojo prošnjo že prepozno, ali boljše s prošnjo mojega brata.

Nato ji stvarno pripoveduje brez prigovarjanja, naj sama odloži brez drugega vpliva.

— Seveda, ako vam moj brat tudi v vsakem oziru dobro plača vaše delo, gospica Lori, se vendar ne more primerjati s tem, kar bi opusili, kajti v vaši umetniški bodočnosti vnam bo cvetelo zlato in lovoričke. — Pa tudi na Hmeljniku je bolj dolgočasno kot tukaj.

S sklonjeno glavo ga posluša in premišljuje. Pri njegovih zadnjih besedah ga pogleda in naglo vpraša:

— Odsvetujete mi in se hočete samo rešiti kaknega naročila?

— Ne, gospica Lori. Pokazati vam hočem samo, kaj je vami prid in proti. Nikakor ne maram na vas uplivati z ozirom na vašo svetlo do Cecilije. Mislite na svojo bodočnost!

(Dalje prihodnjic.)

ALI VDIHAVATE?

Zakaj druge
cigarete molče
glede tega
važnega vprašanja?

Ali vdihavate? Sedem izmed desetih oseb vdihava. Ostale tri pa vdihavajo nevede. Vsak kadilec in kadilka vdihava del dima, ki ga potegne iz cigarete.

Ali vdihavate? Lucky Strike si je drznila načeti to važno vprašanje... kajti gotovo nečistoče, skrite celo v najčistejših in najmilejših tobačnih listih, so odstranjene potom Luckies slavnega čistilnega procesa. Luckies so ustvarile ta proces. Edino Luckies ga imajo.

Ali vdihavate? Pomnite — več kot 20,000 zdravnikov, katerim so bile dane Luckies v preizkušnjo, je temeljito svoje mnenje na izkušnje v kaji, ugotovilo, da Luckies manj dražijo grlo kot druge cigarete.

Ali vdihavate? Seveda! Zato pazite. Začinite svoje nežne glasovnice!

"It's toasted"
Začinite Vašega Grlo — proti draženju — proti kašlju

O. K. AMERICA

NARAVNAJE NA LUCKY STRIKE — 60 cigaretah misli z najboljšimi procesi konvencij na svet in slavnost Lucky Strike nikoli ne dajejo, celotno se polnijo izvirno po N.B.C. amerika.

PRIMORSKE NOVICE

Pred tržaško poroto se je zaključil velik proces zaradi umora gozdnega čuvaja Filipa Grmeka iz Hruševce pri Štanjelu na Krasi. Obtožena sta bila nekdanja lovška priganjaka France Tavčar radi umora in Polde Pavlica zaradi sokrivde.

Lani 5. januarja sta obtožena, ki sta se vračala domov in med potjo popila dobro mero vina, srečala v gozdu blizu Njive pri Hruševcih starega Grmeka, Tavčarja, ki je včasih nastavljal pasti gozdnim zverjadi, je Grmek precej napadel, češ da je tudi takrat v bližnji dolini lovil kraške zajce.

Tavčar je spočetka oporekal in nazadnje so vsi trije odšli v dolino, kjer so res našli past, ki jo je Grmek malo prej odkril. Prišlo je do prepira. Grmek je udaril Tavčarja, temu pa je použito vino zagnalo kri v glavo, pobral je kamen in zagnal proti staremu čuvaju. Prebil mu je črepijo, tako da je kmalu nato izdihnil.

Mladi Pavlica je že med prepriom zbežal, po zločinu mu je urno sledil še Tavčar. Toda že naslednje jutro so prijeli oba in ju odvedli v Trst.

Na procesu se je Tavčar branil, češ da se v Hruševcih ni pečal z divjim lovom in da je bil usodnega večera pijan. Dvanajst priča pa ga je zelo obremenilo. Sodisce ga je na pritrilitev porote obsodilo na 14 let ječe, 3 leta nadzorstva, 1500 lir kazni in povrnitev vseh stroškov. Pavlica pa je bil oproščen. Pri procesu so rabili slovenskega tolmača.

Rimsko prosvetno ministrstvo je nakazalo tržaškemu šolskemu oskrbnistvu 16,000 lir kot podporo za 30 otroških vrtec in zavetišče, ki delujejo na slovenskih in hrvaških tleh. V teh zavetiščih se zbira po večini jugoslovanska za šolo še ne dorasla deca. Med drugimi so dobili znatno podporo tudi otroški vrtec v Koprivi.

(2), v Gorici, v zadarski okolici

"PRIJATELJSKI" IZLET
v Jugoslavijo

\$149

Tretji Razred
v LJUBLJANO
TJA in NAZAJ

Če se udeležite tega izleta v staro domovino, boste deležni prijateljskega sprejema, ko boste stopili na krov. To potovanje se bo vršilo na ameriški način. Dobrodošli boste in ni nič ne bo bo predobro za vas. Spoznali boste, zakaj toliko potnikov pravi: "Bolje je potovati na ameriških parnikih".

Največji Ameriški Parnik

LEVIATHAN — 17. MAJA

V BREMEN preko Plymoutha in Cherbourg.

Pod osebnim vodstvom dveh izvežanih potniških izvedencev Joe Turck iz našega newyorškega urada in Peter Barth, član našega clevelandškega štaba.

PRIHODNJA ODPLUTJA:

LEVIATHAN — 7. JUNIJA in 28. JUNIJA

Vprašajte svojega agenta SEDAJ — zaradi vaših prostorov.

L. ZAKRAJŠEK, AUGUST KOLLANDER,

1259 — 2nd Ave., New York City 6419 St. Clair Ave. Cleveland, O

UNITED STATES LINES

ROOSEVELT STEAMSHIP COMPANY, INC. — Managing Agents

No. 1 BROADWAY, NEW YORK, Tel. Digby 4-5863

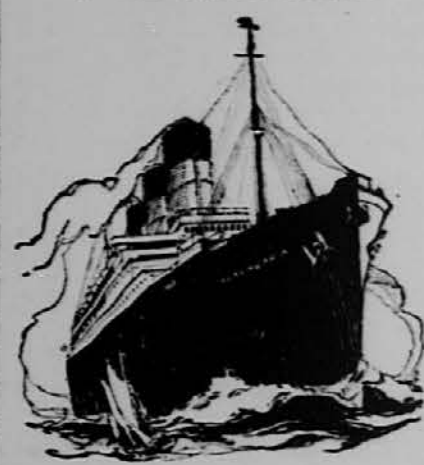
(3), v Poreču, v Pazinu in v Ljubljano.

V zadnjih tednih so v Trstu kakor tudi drugod razvili veliko propagando za pobizanje jetike. V mestu so celo organizirali velik srečolov. Sam italijanski dvor je zanj nakazal posebna darila.

Medtem pa so se v javnosti pojavili ljudje, ki so kot zastopniki neke "Nacionalne ustanove za protituberkulozno propagando" pobirali visoke prispevke, najemali znatna posojila in celo zbirali naročnike za list "La Rassegna". Oblast pa so sedaj ugotovile, da takšne nacionalne organizacije sploh ni in da je "Rasseg-

na" že davno prenehala izhajati. Opozorile so javnost na goljufe, ki se niso pod ključem.

V zadnjih letih se je v smislu fašističnih šolskih reform ustanovilo v Italiji precejšnje število takozvanih strokovno-nadaljevalnih šol, ki naj, kakor pravi njihov program, spopolnijo šolsko dečo v tehnični kulturi in državljanski zavesti. Šole so deljene za dečke in deklice od 14. do 18. leta. Učence moči poučujejo učence v kmetijski, ženskih in moških obrtih, v ribarstvu in vsem mogočem. Šole upravljajo pokrajinski konzorciji, v katerih so zastopani država, prizadete pokrajine, občine, šolske

JUNIJSKI IZLET
V DOMOVINO

na orjaškem parniku

BERENGARIA
Cunard Linija
15. JUNIJA

Do Ljubljane \$87.84, retur \$148.—
Do Zagreba \$89.43, retur \$148.—
Do Trsta \$82.00, retur \$132.—

Potnike spremlja do Ljubljane

g. AUGUST KOLLANDER

Prijavite se čim prej na:

LEO ZAKRAJŠEK

General Travel Service

1359 Second Ave., New York, N. Y.

SHIPPING
NEWS

4. maja: Berengaria, Cherbourg
5. maja: Bremen, Cherbourg, Bremen, Deutschland, Cherbourg, Hamburg
6. maja: Olympic, Cherbourg
7. maja: Mauretania, Cherbourg, Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
12. maja: Europa, Cherbourg, Bremen, New York, Cherbourg, Hamburg
14. maja: Paris, Havre, Aquitania, Cherbourg, Veendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam, Helland, Cherbourg, Hamburg, Majestic, Cherbourg
17. maja: Columbus, Cherbourg, Bremen, Vulcania, Dubrovnik, Trst
19. maja: Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg
20. maja: Homeric, Cherbourg
21. maja: Bremen, Cherbourg, Bremen, Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
25. maja: Berengaria, Cherbourg
26. maja: Hamburg, Cherbourg, Hamburg
27. maja: France, Havre, Olympic, Cherbourg
28. maja: Europa, Cherbourg, Bremen, Veendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam, St. Louis, Cherbourg, Hamburg
1. junija: Mauretania v Cherbourg
2. junija: Columbus v Cherbourg in Bremen, General Von Steuben v Cherbourg in Bremen
3. junija: Le de France v Havre, Majestic v Cherbourg, Westernland v Havre
4. junija: Rotterdam v Boulogne sur Mer
7. junija: Leviathan v Cherbourg, Bremen v Cherbourg in Bremen
8. junija: Pres. Harding v Cherbourg, Aquitania v Cherbourg
9. junija: Saturnia v Cold in Havre
10. junija: Conte Biancamano v Genova, Lapland v Havre
11. junija: Paris v Havre, Homeric v Cherbourg, Veendam v Boulogne sur Mer
15. junija: Olympic v Cherbourg, Berengaria v Cherbourg, Europa v Cherbourg in Bremen
16. junija: France, Havre, Berlin v Bremen
17. junija: Roma v Genova, Fennland v Havre
18. junija: Rotterdam v Boulogne sur Mer, Minnetonka v Cherbourg
21. junija: Lafayette v Havre
22. junija: Le de France v Havre, Pres. Roosevelt v Cherbourg, Majestic v Cherbourg, Mauretania v Cherbourg
23. junija: Bremen v Cherbourg in Bremen, Stuttgart v Cherbourg in Bremen
24. junija: Vulcania v Trst, Belgeland v Havre
25. junija: Volendam v Boulogne sur Mer
26. junija: Columbus v Cherbourg in Bremen
28. junija: Conte Grande v Genova, Leviathan v Cherbourg
29. junija: Paris v Havre, Aquitania v Cherbourg
30. junija: Champlain (NOVI) v Havre, General von Steuben v Bremen

V JUGOSLAVIJO

Preko Havre Na Hitrem Ekspresnem Parniku

PARIS

14. MAJA (12:05 A.M.)

10. Junija — 29. Junija

ILE DE FRANCE

3. Junija

21. Junija — 8. Julija (opolnoči)

FRANCE

16. Junija — 16. Julija

3. razred od Ljubljane in nazaj od \$139.00 naprej

Za poljanila in potne liste vprašajte naše pooblaščenke agente

French Line

19 STATE STREET, NEW YORK

ADVERTISE

in "GLAS NARODA"